

Spørgsmaal, og jeg kan sige, at jeg er selv meget stærkt interesseret i, om der kunde findes en Ordning, der i nogen Grad kunde tilfredsstille de forskellige modstaaende Interesser, der i Øjeblikket er om dette Spørgsmaal. Jeg skal herefter erklære, at jeg kan modtage den Henvisning, som der er stillet Forslag om.

Larsen-Badse: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans velvillige Udtalelser angaaende det af mig stillede Ændringsforslag, og jeg vil navnlig med Tilfredshed understrege, at Ministeren gav mig Ret i, at den Fremstilling, jeg havde givet om dette Forhold, var fuldt korrekt. Hvorvidt den højtærede Minister er paa den rigtige Side, naar han siger, at administrativt kan der intet foretages i denne Sag, medmindre der er Samstemmighed derom fra alle Sider, skal jeg ikke give mig til at undersøge, fordi jeg ikke ved, hvad den højtærede Minister mener med „alle Sider“. Men jeg har et levende Indtryk af, at der ogsaa fra den højtærede Ministers Side er en vis god Villie til at søge ad en eller anden Vej at faa dette Forhold rettet og faa det gjort retfærdigt; og naar dette er Tilfældet, og naar den højtærede Minister har sin Opmærksomhed henvendt paa det, kan jeg kun udtale min Tilfredshed dermed og glæde mig over, at vi her ved Forhandlingen i denne Sal har faaet Lejlighed til at slaa dette fast.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag udenfor Betænkningen af *Larsen-Badse* (se ovenfor)
vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3983; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3425).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under denne Sag vil ogsaa den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

P. Andersen: Det foreliggende Lovforslag er foranlediget af de internationale Konventioner, som tidligere har været til Behandling her i Tinget, nemlig en international Konvention om Forhyring og en Konvention vedrørende Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforslis. Da disse Konventioner er behandlet saavel i sidste Rigsdagssamling som i indeværende, og da de politiske Partiers Ordførere har haft Lejlighed til at fremføre deres Ansøkelser vedrørende de i disse Konventioner indeholdte Bestemmelser, som i alt Fald for Hovedpunkternes Vedkommende falder fuldstændig sammen med de foreliggende Forslags Indhold, vil der ikke være særlig Anledning — i hvert Fald ikke for mig — til at komme nærmere ind paa Enkeltheder vedrørende Lovforslagenes Indhold. Det ene Forslag har til Titel: „Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab“, idet man herigennem søger at sammenknytte den gamle Mønstringslov med det nye Forslag om Forhyring for at simplificere hele Sømandslovgivningen saa meget som muligt. Spørgsmaalet om Forhyring har beskæftiget Myndighederne saa langt tilbage som 1695, fra hvilket Tidspunkt daterer sig forskellige Instrukser og Plakater, som er blevet ført ud i Livet af de daværende Myndigheder, og disse Instrukser og Plakater har været gældende indtil 1871, da den første Forhyringslov blev gennemført her i Landet. Denne gav imidlertid de private Forhyringsagenter, de saakaldte „Hyrebasser“, megen Myndighed i hele Forholdet, og dette udartede paa en saadan Maade, at det til sidst blev nødvendigt at foretage betydelige og indgribende Ændringer i denne Lovgivning, hvilket saa fandt Sted ved Loven af 1892 om Forhyringsagenter. I Henhold til denne Lov blev hele dette Forhold statskontrolleret, saaledes at det offentlige fik Indseende med, hvorledes Forhyringsagenterne drev deres Virksomhed. Efter at der paa Konferencen i Genua i 1920 var vedtaget et Udkast til en Konvention om Forhyring, nedsatte vor Regering et Udvalg, der i April 1921 afgav en Betænkning, hvori man med 7 Stemmer mod 2 anbefalede Ratificering af Konventionen og med alle Stemmer anbefalede Oprettelsen af Statskontrol med Forhyringsvirksomheden. Men skønt Redernes Repræsentanter var med i denne Beslutning, hvilket gav sig Udslag i en velvillig Stemning her i Tinget ved Behandlingen af Konventionen i 1921, hvor den konservative Ordførers Betænkkelig-